

Der er ingen sociale og kulturelle fritidsaktiviteter, som bliver forbudt, hvis man vedtager Venstres, Fremskridtspartiets og Det Konservative Folkepartis ændringsforslag. Der bliver kun den forskel, at kommunen skal vedtage at betale de udgifter, der er forbundet med de sociale aktiviteter, og lejerne skal selv betale for resten.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og jeg beder samtidig om ro i salen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, denne debat har været bemærkelsesværdig bl.a. af den grund, at Det Konservative Folkeparti – på trods af klare opfordringer til at give sin holdning til kende og besvare stillede spørgsmål – har opretholdt total tavshed hele debatten igennem. Jeg ved ikke, om der er fortillende for noget sådant, men det er i hvert fald meget markant. Og selv om Venstres ordfører, fru Bodil Thrane, har været på talerstolen, har hun altså også opretholdt total tavshed, når det gjaldt besvarelsen af de spørgsmål, som vi har stillet til hende og til Det Konservative Folkeparti.

Man vil ikke besvare vort spørgsmål, som er helt fundamentalt og afgørende for bedømmelsen af de to ændringsforslag, som Venstre og De Konservative har været med til at stille, nemlig: Hvordan vil man sikre – som fru Bodil Thrane sagde det – at vi ikke ødelægger nogle ting, der fungerer? Dette spørgsmål er det helt centrale til bedømmelse af virkningen af de to ændringsforslag, som Venstre og De Konservative har været med til at stille; men man vil ikke besvare det.

Men det kan jeg kun tage som udtryk for, at de to partier udmærket godt er klar over, hvilken ødelæggende virkning en vedtagelse af de to ændringsforslag ville have ude i de boligforønelinger, hvor også venstrefolk og konservative deltager i det praktiske arbejde. Her ville det være umuligt at besvare de to spørgsmål, som man altså heller ikke har kunnet besvare her fra Folketingets talerstol.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg har tre bemærkninger til fru Kirsten Jacobsen.

Der er en meget god grund til, at jeg ikke reagerede på de første henvendelser vedrørende KAB. Som fru Kirsten Jacobsen ved, kom den

første henvendelse den 13. juli, og da var jeg ikke boligminister. Den næste henvendelse kom den 16. september, og da var jeg faktisk heller ikke boligminister. Men det blev jeg den 27. september, og det er klart, at da sagen kom på mit bord, reagerede jeg også. Det var bare det, jeg ville gøre opmærksom på over fru Kirsten Jacobsen, nemlig at jeg selvfølgelig reagerer, når tingene bliver påpeget.

Så spurgte fru Kirsten Jacobsen, hvordan det kunne være, at Frederiksberg Kommune ikke var involveret. Det kan jeg svare ganske klart på, for der har ingen henvendelse været fra Frederiksberg Kommune. Men skulle man ønske at være med, er det jo slet ikke noget problem.

Og så vil jeg gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at det, fru Kirsten Jacobsen kalder for en studiekreds, rent faktisk er det tilsyn, som Folketinget selv har vedtaget at nedsætte. Jeg må nok sige, det er en underkendelse af den beføjelse, man giver kommunerne, og af Boligministeriet. Det er ikke en studiekreds.

Jeg vil gerne gentage: Tingene bliver fulgt til dørs! Og har fru Kirsten Jacobsen ikke forstået det, er det stadig væk således, at når undersøgelsen er færdig, skal jeg nok drage de fornødne konklusioner, også når det gælder KAB.

Så var fru Kirsten Jacobsen inde på hr. Jørgen Andersen, som hun ikke kendte, og det bebrejder jeg ikke fru Kirsten Jacobsen; slet ikke. Jeg gjorde bare opmærksom på, at jeg kendte ham og vidste, hvilket arbejde han har gjort.

Men det, fru Kirsten Jacobsen vil med de tiltag, som er nævnt i beslutningsforslag nr. B 18 og i ændringsforslaget, er at fratage Jørgen Andersen mulighederne for at give nogle mennesker nogle bedre levevilkår, end de har i dag. Derom kan der ikke diskuteres. Det er præciseret flere gange af både hr. Keld Albrechtsen, hr. Villy Søvndal og ikke mindst af fru Sonja Mikkelsen. Det kan man så lide og forholde sig til rent politisk, og det må man også gerne, men sådan er det.

Så sagde fru Kirsten Jacobsen også, at da jeg i dag citerede fra Licitationen, var det nogle ting, som i hvert fald lå fru Kirsten Jacobsen fjernt. Må jeg have lov at citere fra Licitationen den 9. januar. Der står, at man i dette Ting må anklage boligministeren for at holde hånden over kammeraterne i den socialdemokratiske familie. Det har fru Kirsten Jacobsen i hvert fald udtalt til Licitationen af den 9. januar, og det er den slags bekligning, jeg gerne vil være fri for. Det forventer jeg ikke at blive fri for fra fru Kirsten